

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 maja 1997 r.

w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne.

Na podstawie art. 54 ust. 3 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 25, poz. 113 i Nr 137, poz. 639) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach oraz obowiązki osób prawnych i fizycznych prowadzących w górach działalność w zakresie kultury fizycznej,
- 2) warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne oraz obowiązki osób prawnych i fizycznych prowadzących nad wodą działalność w tym zakresie.

Rozdział 2

Warunki bezpieczeństwa osób przebywających w górach

§ 2.

1. Rozporządzenie dotyczy terenów położonych na wysokości powyżej 600 m nad poziomem morza (n.p.m.), których rzeźba terenu stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia osób na nich przebywających lub których zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe kwalifikuje do uprawiania turystyki, rekreacji ruchowej i sportu w górach.
2. Rozporządzenie dotyczy również terenów leżących poniżej 600 m n.p.m., których rzeźba stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia osób na nich przebywających lub których zagospodarowanie rekreacyjno-sportowe kwalifikuje do uprawiania turystyki, rekreacji ruchowej i sportu w górach.
3. Do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa górskiego upoważnione są Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (GOPR) i Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (TOPR), każde w swoim zakresie, oraz inne organizacje ratownicze, które wykonują obowiązki i uprawnienia GOPR za zgodą Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 3.

Zapewnienie bezpieczeństwa osób przebywających w górach przez osoby fizyczne i prawne, prowadzące w górach działalność w zakresie kultury fizycznej, polega na:

- 1) zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów oraz eksploatacji urządzeń i obiektów - zgodnie z warunkami bezpieczeństwa,
- 2) zapewnieniu w obiektach i na terenach, o których mowa w pkt 1, warunków do udzielania pomocy przedlekarskiej w nagłych wypadkach osobom potrzebującym,
- 3) zapewnieniu w obiektach i na terenach, o których mowa w pkt 1, pomieszczeń dla GOPR lub TOPR, a także zapewnieniu ratownikom GOPR lub TOPR, w czasie pełnienia służby, korzystania poza kolejnością z kolei linowych lub wyciągów narciarskich.

§ 4.

Za stan i warunki bezpieczeństwa terenów i tras służących uprawianiu sportów zimowych, znajdujących się przy kolejach linowych lub wyciągach narciarskich, odpowiadają właściciele tych kolei i wyciągów.

§ 5.

W czasie prowadzenia działalności ratowniczej i związanego z nią transportu lub działalności profilaktycznej GOPR współpracuje, a w miarę potrzeby może korzystać z pomocy, w szczególności:

- 1) publicznych zakładów opieki zdrowotnej,
- 2) jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 3) administracji lasów państwowych oraz parków narodowych i krajobrazowych.

§ 6.

1. Szczegółowe warunki bezpieczeństwa tras i urządzeń przy uprawianiu w okresie zimowym sportów oraz rekreacji ruchowej w górach określa **załącznik nr 1** do rozporządzenia.
2. Zasady ostrzegania o niebezpieczeństwach i oznakowanie szlaków i tras górskich określa **załącznik nr 2** do rozporządzenia.
3. Szczegółowe zasady organizowania wycieczek oraz zbiorowych imprez turystycznych i sportowych w górach określa **załącznik nr 3** do rozporządzenia.

Rozdział 3

Warunki bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne

§ 7.

1. Do wykonywania zadań w zakresie bezpieczeństwa osób pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne upoważnione są Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe (WOPR) oraz inne organizacje ratownicze, które wykonują obowiązki i uprawnienia WOPR za zgodą Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.
2. W czasie prowadzenia działalności ratowniczej i związanego z nią transportu lub działalności profilaktycznej WOPR współpracuje, a w miarę potrzeby może korzystać z pomocy, w szczególności:
 - 1) publicznych zakładów opieki zdrowotnej,
 - 2) jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji,
 - 3) administracji lasów państwowych oraz parków narodowych i krajobrazowych,
 - 4) dyrektorów urzędów morskich,
 - 5) przedsiębiorstwa państwowego Polskie Ratownictwo Okrętowe.

§ 8.

1. Kąpieliska mogą być zorganizowane lub prowizoryczne.
2. Kąpieliskiem zorganizowanym jest teren położony nad obszarem wodnym, z plażą, na stałe przystosowany do kąpieli, z wyznaczonymi i trwale oznakowanymi strefami kąpieli, wyposażony w urządzenia sanitarne oraz inne urządzenia, jak: pomosty, natryski i szatnie.
3. Kąpieliskiem prowizorycznym jest teren położony nad obszarem wodnym, z plażą, przystosowany do sezonowego wykorzystania, z miejscem do kąpieli prowizorycznie oznakowanym oraz wyposażony w urządzenia sanitarne.
4. Pływalnią jest obiekt wyposażony w sztuczny zbiornik wodny (basen) przeznaczony do kąpieli, mający trwałe brzegi i dno, zaopatrywany w wodę przepływową oraz mający urządzenia sanitarne, szatnie i natryski. Pływalnie mogą być kryte i odkryte.
5. Szczegółowe warunki korzystania z kąpieliska lub pływalni określa regulamin.

§ 9.

1. Kąpielisko należy zlokalizować tak, aby miało dogodnie ukształtowany brzeg i dno oraz dobre nasłonecznienie. Szybkość prądu wody w obrębie kąpieliska zlokalizowanego nad wodami bieżącymi nie powinna przekraczać 1 m/sek.

2. Kąpieliska mogą być urządzone nad obszarami wodnymi, których zanieczyszczenie nie przekracza dopuszczalnych norm ustalonych w odrębnych przepisach.

3. Zlokalizowanie kąpieliska wymaga pozytywnej opinii Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz uzgodnienia z właściwym organem administracji samorządowej, inspektoratem żeglugi śródlądowej i organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a lokalizacja kąpieliska nad wodami morskimi - ponadto z dyrektorem właściwego urzędu morskiego.

§ 10.

1. Zakazami kąpeli powinny być objęte obszary wodne, na których kąpiel jest niebezpieczna, a w szczególności położone przy śluzach, mostach, budowlach wodnych, portach, jak również szlaki żeglowne oraz wody o silnym zanieczyszczeniu i wirach.

2. Obszary wodne objęte zakazem kąpeli należy oznaczyć, w szczególności przy dojazdach i dojazdach do obszaru wodnego, odpowiednimi znakami określającymi przyczynę zakazu.

3. Miejsce niebezpieczne położone na obszarze wodnym, na którym kąpiel jest dozwolona, oznacza się tablicą ostrzegawczą, określającą przyczynę niebezpieczeństwa.

4. Dzieci do lat 7 mogą korzystać z kąpeli wyłącznie pod opieką i nadzorem osób pełnoletnich.

§ 11.

1. Do kierowników ośrodków wypoczynkowych, sportowych, rekreacyjnych i turystycznych, położonych nad obszarami wodnymi, należy:

- 1) zagospodarowanie obszarów wodnych w celu umożliwienia kąpeli oraz określenie miejsc przeznaczonych do kąpeli dla osób nie umiejących pływać,
- 2) zapewnienie oznakowania wszystkich obszarów wodnych i miejsc, na których kąpiel jest niebezpieczna lub objętych zakazem kąpeli.

2. Dla ośrodków, o których mowa w ust. 1, położonych na terenach ze sobą sąsiadujących lub znajdujących się w pobliżu, może być urządzone kąpielisko wspólne.

§ 12.

Do obowiązków kierowników kolonii, obozów i innych placówek wypoczynku dzieci i młodzieży, których uczestnicy korzystają z ogólnodostępnych kąpielisk i pływalni, należy:

- 1) zapoznanie uczestników z regulaminem danego kąpieliska lub pływalni oraz czuwanie nad jego ścisłym przestrzeganiem,
- 2) uzgodnienie z kierownikiem kąpieliska lub pływalni warunków i sposobu korzystania z kąpieliska lub pływalni zapewniających bezpieczeństwo uczestnikom.

§ 13.

1. Do obowiązków organizatorów imprez pływackich na wodach otwartych, z wyjątkiem maratonów pływackich, należy zapewnienie dyżuru:

- 1) lekarza oraz co najmniej dwóch ratowników,
- 2) co najmniej dwóch płetwonurków, jeżeli głębokość wody przekracza 4 m lub woda jest nieprzezroczysta.

2. Do obowiązków organizatorów maratonów pływackich na wodach otwartych należy:

- 1) zapewnienie podczas trwania imprezy obecności zespołu ratowniczego w składzie: lekarz, starszy ratownik i dwóch płetwonurków, przy czym zespół ten powinien przebywać w łodzi motorowej na trasie maratonu,

2) zapewnienie każdemu uczestnikowi maratonu asekuracji przez ratownika przebywającego w łodzi wiosłowej oznaczonej numerem odpowiadającym numerowi startowemu zawodnika.

3. Maratonem pływackim jest impreza pływacka polegająca na przepłynięciu odcinka przekraczającego 3 km.

§ 14.

Do obowiązków kierownika szkolenia pływackiego na wodach otwartych należy zapewnienie:

- 1) obecności ratownika,
- 2) asekurujących łodzi wiosłowych lub motorowych - co najmniej jedna łódź na każde pięć osób.

§ 15.

Ustala się następujące minimalne normy zatrudnienia ratowników:

- 1) w kąpieliskach śródlądowych na każde 100 m linii brzegowej - jeden ratownik od strony lądu i jeden ratownik od strony lustra wody,
- 2) na pływalniach dysponujących nieckami o długości do 25 m - jeden ratownik,
- 3) na pływalniach dysponujących nieckami o długości 25-50 m - dwóch ratowników,
- 4) na pływalniach dysponujących nieckami o długości powyżej 50 m - trzech ratowników,
- 5) w kąpieliskach nadmorskich - trzyosobowe zespoły ratowników na każde 100 m linii brzegowej.

§ 16.

1. Szczegółowe warunki bezpieczeństwa osób korzystających z kąpielisk i pływalni określa **załącznik nr 4** do rozporządzenia.
2. Wzory znaków zakazu, ostrzegawczych i informacyjnych określa **załącznik nr 5** do rozporządzenia.
3. Wykaz sprzętu medycznego, leków i artykułów sanitarnych, w które powinny być wyposażone pływalnie i kąpieliska, określa **załącznik nr 6** do rozporządzenia.

§ 17.

Zapewnienie bezpieczeństwa przez osoby fizyczne i prawne, prowadzące nad wodą działalność w dziedzinie kultury fizycznej, uprawiającym sporty wodne, a w szczególności: żeglarstwo, żeglarstwo lodowe, żeglarstwo motorowodne i narciarstwo wodne, wioślarstwo, kajakarstwo oraz lotniarstwo i paralotniarstwo holowane za statkami motorowymi, polega na:

- 1) zagospodarowaniu i eksploatacji przystani i sprzętu pływającego oraz użytkowaniu przyległych akwenów - zgodnie z wymogami bezpieczeństwa, ustalonymi w odrębnych przepisach,
- 2) zapewnieniu na przystani i akwencie, o którym mowa w pkt 1, warunków do udzielania pomocy osobom potrzebującym, w tym pomocy przedlekarskiej w nagłych wypadkach.

§ 18.

1. Skład załogi sprzętu pływającego ustala się, uwzględniając zasady dobrej praktyki i wymagania przepisów.
2. Jeżeli w składzie załogi sprzętu pływającego są dzieci do lat 14, powinna nim kierować osoba pełnoletnia.
3. Podczas zorganizowanych imprez dla dzieci przepisu ust. 2 nie stosuje się.
4. Szczegółowe zasady bezpieczeństwa osób biorących udział w imprezach żeglarskich określa **załącznik nr 7** do rozporządzenia.

Rozdział 4

Przepis końcowy

§ 19.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

Załącznik 1

SZCZEGÓŁOWE WARUNKI BEZPIECZEŃSTWA TRAS I URZĄDZEŃ SŁUŻĄCYCH UPRAWIANIU W OKRESIE ZIMOWYM SPORTÓW ORAZ REKREACJI RUCHOWEJ W GÓRACH

I. Urządzenia sportowe wyczynowe

§ 1. Przez urządzenia sportowe wyczynowe należy rozumieć:

- 1) trasy narciarskie zjazdowe wyczynowe,
- 2) trasy slalomowe,
- 3) trasy narciarskie biegowe wyczynowe,
- 4) skocznie narciarskie,
- 5) urządzenia biathlonowe,
- 6) urządzenia do snowboardingu,
- 7) trasy dla skibobów,
- 8) tory saneczkowe.

§ 2. W razie udostępnienia tras narciarskich zjazdowych wyczynowych do użytku publicznego, muszą być one oznakowane, tak jak narciarskie trasy zjazdowe popularne.

II. Urządzenia służące rekreacji ruchowej

§ 3. 1. Przez urządzenia służące rekreacji ruchowej należy rozumieć:

- 1) narciarskie trasy zjazdowe popularne,
- 2) nartostrady,
- 3) narciarskie półka ćwiczebne,
- 4) narciarskie trasy biegowe i śladowe popularne,
- 5) tory saneczkowe popularne.

2. Narciarskie trasy zjazdowe, biegowe i śladowe są w okresie zimowym szlakami udostępnionymi do użytku publicznego.

§ 4. 1. Narciarskie trasy zjazdowe popularne muszą być oznakowane w zależności od stopnia trudności.

2. Z uwagi na nachylenie trasy w profilu podłużnym wprowadza się następujące stopnie trudności:

Stopień trudności	Trasy	Oznakowanie kolorem	Nachylenie w profilu podłużnym	
			średnie	maksymalne
A	bardzo łatwe	Zielony	do 15% (9°)	21% (12°)
B	łatwe	Niebieski	17-21% (10-12°)	30% (17°)
C	trudne	Czerwony	21-29% (12-16°)	40% (22°)
D	bardzo trudne	Czarny	ponad 29% (16°)	53% (28°)

3. Przy ocenie stopnia trudności trasy bierze się pod uwagę ponadto ukształtowanie terenu, zalesienie, zabudowania oraz inne obiekty znajdujące się w bezpośredniej bliskości trasy. Ostateczny stopień trudności trasy ustala GOPR lub TOPR.

4. Urządzenie transportu górskiego, z którego korzystają narciarze, może być eksploatowane w okresie zimowym, jeżeli jest z nim związana co najmniej jedna narciarska trasa zjazdowa o stopniu trudności A lub B o minimalnej szerokości 30 m, zapewniająca równocześnie istnienie wolnej przestrzeni do zjazdu w wymiarze 100 m² na osobę przy szczytowej zdolności przewozowej urządzenia w ciągu 1 godz. (bezpieczne obciążenie trasy).

5. Narciarska trasa zjazdowa nie może przecinać osi wyciągu podporowego lub zaczepowego, a w miarę możliwości nie powinna przechodzić pod koleją linową. Trasa nie może prowadzić ani też krzyżować się z drogami publicznymi oraz drogami i szlakami turystycznymi dla turystyki pieszej i narciarskiej.

6. Właściciele kolei linowych lub wyciągów narciarskich są obowiązani zapewnić bezpieczne i bezkolizyjne dojście pieszych do dolnej stacji oraz zjazd z tras i dolnego peronu do drogi, parkingu lub przystanku autobusowego.

7. W razie prowadzenia trasy przez miejsca potencjalnie zagrożone lawinami, stoki ponad trasą muszą być skutecznie zabezpieczone przed ich zejściem. W ten sam sposób muszą być zabezpieczone drogi przeznaczone do ruchu pieszego w okresie zimowym..

§ 5. Nartostrady stanowią specjalny rodzaj turystycznych szlaków narciarskich, zbudowanych w celu rozładowania dużej koncentracji ruchu; są one jednokierunkowe i przeznaczone wyłącznie do zjazdu. Do przebiegu nartostrad, ich oznakowania oraz warunków bezpieczeństwa na nartostradach stosuje się zasady określone w § 4 dla popularnych tras narciarskich, z wyjątkiem wymagań dotyczących szerokości.

§ 6. 1. Narciarskie półka ćwiczebne, jako tereny przeznaczone do szkolenia narciarskiego i rekreacji ruchowej, powinny odpowiadać następującym wymaganiom:

1) usytuowanie ich nie może kolidować z trasami zjazdowymi, nartostradami oraz innymi drogami i szlakami,

2) półko ćwiczebne powinno być oznaczone tablicą informacyjną.

2. Za oznaczenie, przygotowanie i utrzymanie półka w stanie nie zagrażającym bezpieczeństwu osób ćwiczących jest odpowiedzialna osoba prowadząca szkolenie narciarskie lub rekreację ruchową.

§ 7. Do tras narciarskich biegowych i śladowych popularnych oraz torów saneczkowych popularnych stosuje się zasady użytkowania oraz zachowania warunków bezpieczeństwa, określone w § 6.

§ 8. 1. Tereny służące rekreacji zimowej w formie narciarstwa dzielą się na:

1) zorganizowany teren narciarski (zamknięty) oraz

2) nie zorganizowany teren narciarski (otwarty).

2. Przez zorganizowany teren narciarski należy rozumieć narciarskie trasy zjazdowe, których punkt wyjścia może być osiągnięty za pomocą kolei linowej lub wyciągu narciarskiego.

3. Właściciel kompleksu urządzeń wymienionych w ust. 2 musi:

1) ustanowić regulamin porządkowy obowiązujący na wyznaczonym terenie, obejmujący co najmniej zasady korzystania z kolei linowych lub wyciągów narciarskich oraz czas ich pracy (ruchu), jak również ściśle określenie granic narciarskich tras zjazdowych,

- 2) ustanowić zasady korzystania z narciarskich tras zjazdowych, które powinny być codziennie przed rozpoczęciem przewozu narciarzy skontrolowane, po zakończeniu ruchu patrolowane, a ich pokrywa śniegowa wyrównana,
 - 3) zapewnić udzielenie narciarzom pierwszej pomocy w nieszczęśliwych wypadkach i zachorowaniach.
 4. Trasy, na których nie stwierdzono naruszenia wymogów bezpieczeństwa określonych w § 6, mogą być uznane za "otwarte", trasy zaś, które nie spełniają tych wymogów, powinny być uznane za "zamknięte", a fakt ten podany do wiadomości publicznej.
- § 9. 1. Użytkowników narciarskich tras zjazdowych popularnych i wyczynowych obowiązują zasady regulacji ruchu narciarskiego, zgodne z regułami Międzynarodowej Federacji Narciarstwa (FIS) i przyjęte przez Polski Związek Narciarski, GOPR i TOPR oraz Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze, w formie **kodeksu narciarskiego**.
2. Zasady regulacji ruchu narciarskiego, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą imprez, treningów i zawodów sportowych, nie odnoszą się też do indywidualnych narciarzy, uprawiających rekreację ruchową w terenach otwartych.

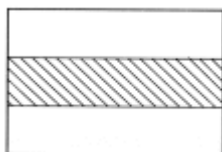
Załącznik 2

ZASADY OSTRZEGANIA O NIEBEZPIECZEŃSTWACH I OZNAKOWANIE SZLAKÓW I TRAS GÓRSKICH

I. Szlaki turystyczne letnie

- § 1. 1. Oznakowanie szlaku turystycznego dokonywane jest przez umieszczenie w widocznych punktach terenowych znaków prostokątnych trójkolorowych: kolor biały, dowolny kolor z wyjątkiem białego, kolor biały, malowane farbą olejną, o wymiarach 15x10 cm (rys. 1.).

Rys. 1

biały

kolor dowolny z wyjątkiem białego

2. Znaki w terenie powinny być umieszczone w taki sposób, aby była zachowana widoczność kolejnego znaku do przodu i do tyłu, nie rzadziej jednak niż co 50 m.
3. Na początku i na końcu szlaku turystycznego umieszcza się widoczny drogowskaz, na którym powinien być zaznaczony kolor szlaku i czas przejścia.

II. Tereny uprawiania turystyki i sportów zimowych

- § 2. 1. Na szlakach turystycznych, na których uprawiana jest turystyka piesza zimą, obowiązują znaki letnie oraz umieszczone okresowo znaki zimowe.
2. Obowiązek umieszczenia i konserwowania znaków spoczywa na właścicielach terenów lub osobach fizycznych i prawnych prowadzących na nich działalność z zakresu kultury fizycznej i turystyki.
3. Na szlakach i trasach, na których uprawiane są turystyka i sporty zimowe, obowiązują znaki: zakazu, ostrzegawcze oraz informacyjne.

A. Znaki zakazu

A-1

A-2

A-3

A-4

A-5

A-1. Zakaz skręcania (jazda wyłącznie na wprost)

A-2. Zakaz jazdy na sankach i chodzenia pieszo

A-3. Zakaz chodzenia pieszo

A-4. Zakaz jazdy na sankach

A-5. Zakaz jazdy na skibobach

Tablice znaków zakazu są trójkolorowe (czerwony, czarny, biały) o wymiarach 500 mm (średnica zewnętrzna) i 350 mm (średnica wewnętrzna).

B. Znaki ostrzegawcze

B-1

B-2

B-3

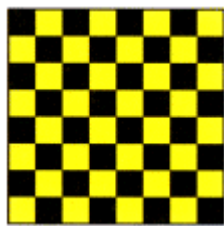
B-4

B-5

B-6

B-7

B-8

B-9

B-1. Zwężenie na trasie

B-2. Skrzyżowanie

B-3. Zakręty

B-4. Przygotowanie trasy maszynami do ubijania śniegu

B-5. Niebezpieczeństwo wypadnięcia z trasy lub spadnięcia

B-6. Inne niebezpieczeństwo

B-7. Teren zagrożony lawinami

B-8 i B-9. Bezpośrednie zagrożenie lawinami, dalsze przejście lub przejazd zagraża życiu i zdrowiu.

Znaki ostrzegawcze trójkątne są trójkolorowe (czarny, żółty, czerwony) o wymiarach 350 x 500 mm. Pozostałe znaki ostrzegawcze niewymiarowe są dużych rozmiarów, dla zachowania widoczności z większej odległości.

C. Znaki informacyjne

C-1

C-2

C-3

C-4

C-1 i C-2. Oznaczenie miejsca, gdzie umieszczony jest telefon zwyczajny lub bezpośrednie połączenie z pogotowiem ratunkowym

C-3. Punkt sanitarny (pierwsza pomoc)

C-4. Punkt transportu poszkodowanych

III. Niebezpieczeństwo lawin

§ 3. 1. Stopień zagrożenia lawinowego ustala GOPR, współdziałający w tym zakresie z Instytutem Meteorologii i Gospodarki Wodnej.

2. Ustalenia, o których mowa w ust. 1, GOPR przekazuje niezwłocznie do właściwych organów administracji samorządowej, które ogłaszają komunikaty o stopniu zagrożenia lawinowego w środkach masowego przekazu o zasięgu ogólnopolskim i lokalnym.

W komunikacie o stopniu zagrożenia lawinowego podaje się, jakie zostały wprowadzone ograniczenia lub zakazy w poruszaniu się ludzi i funkcjonowaniu urządzeń na danym obszarze. Ogłaszany stopień zagrożenia lawinowego może być zmieniony tylko kolejnym komunikatem wydanym przez ten sam organ.

§ 4. Dla stworzenia właściwego systemu ostrzegawczego wprowadza się następujące stopnie zagrożeń lawinowych:

Stopnie zagrożenia lawinowego

Stopień zagrożenia	Stabilność pokrywy śniegowej	Prawdopodobieństwo wyzwolenia (zejścia) lawiny	Zalecenia dla ruchu osób
1 mały (nieznaczny)	pokrywa śniegowa jest na ogół utrwalona i stabilna (związana)	wyzwolenie lawiny jest możliwe na bardzo niewielu skrajnie stromych stokach, tylko przy dodatkowym dużym obciążeniu***	na ogół bezpieczne warunki dla wędrowek
2 umiarkowany	pokrywa śniegowa jest tylko na niektórych* bardziej stromych stokach umiarkowanie stabilna, na ogół jednak wystarczająco utrwalona	wyzwolenie lawiny możliwe przede wszystkim na określonych** bardziej stromych stokach; tylko przy dodatkowym dużym obciążeniu***; nie należy się spodziewać	korzystne warunki dla wędrowek pod warunkiem uwzględnienia lokalnych rejonów** zagrożeń

		samorzutnego schodzenia większych lawin	
3 znaczny	na wielu* stromych stokach pokrywa śniegowa jest utrwalona tylko umiarkowanie lub słabo	wyzwolenie lawiny jest prawdopodobne już przy małym obciążeniu dodatkowym*** przede wszystkim na określonych** stromych stokach; od przypadku do przypadku możliwe jest samorzutne schodzenie średnich bądź także pojedynczych dużych lawin	poruszanie się wymaga doświadczenia oraz posiadania zdolności do lawinoznawczej oceny sytuacji; obszar możliwości poruszania się zostaje ograniczony rejonami** zagrożeń
4 duży	pokrywa śniegowa jest słabo utrwalona na większości* stromych stoków	wyzwolenie lawin jest prawdopodobne już przy małym obciążeniu dodatkowym*** na większości** stromych stoków; od przypadku do przypadku możliwe jest samorzutne schodzenie wielu średnich rozmiarów lawin, niejednokrotnie również dużych lawin	poruszanie się wymaga dużej zdolności do lawinoznawczej oceny sytuacji; obszar możliwości poruszania się ulega bardzo znacznemu ograniczeniu
5 bardzo duży	pokrywa śniegowa jest na rozległym obszarze słabo utrwalona i w znacznym stopniu chwiejna	należy spodziewać się samorzutnego schodzenia wielu dużych lawin, także na terenach o umiarkowanej stromości.	poruszanie się jest na ogół niemożliwe

Znaczenie odnośników:

* Bliższe dane zawiera raport (komunikat) lawinowy (np. wysokości bezwzględne, wystawa stoków, formy terenu).

** Wskazania w aktualnym raporcie (komunikacie) lawinowym.

*** Obciążenie dodatkowe:

- duże, np. grupa narciarzy poruszająca się bez zachowania między nimi odstępów,

- małe, np. samotny narciarz lub piechur.

Załącznik Nr 3

SZCZEGÓŁOWE ZASADY ORGANIZOWANIA WYCIECZEK ORAZ ZBIOROWYCH IMPREZ TURYSTYCZNYCH I SPORTOWYCH W GÓRACH

§ 1. Organizatorzy imprez turystycznych mają obowiązek opracowania regulaminu imprez, w którym określą m.in. warunki zapewniające bezpieczeństwo jej uczestników. Organizator powinien zapoznać uczestników z regulaminem przed imprezą.

§ 2. 1. Imprezy sportowe o charakterze masowym lub wyczynowym są organizowane na podstawie regulaminów właściwych polskich związków sportowych.

2. Regulamin powinien uwzględniać specyfikę obszaru, w którym odbywa się impreza, oraz ustalić zasady udzielania pomocy w razie wypadku.

3. Miejsce imprez, o których mowa w ust. 1, oraz treningów należy wybrać tak, aby nie było niebezpieczeństwa kolizji zawodników z osobami nie biorącymi udziału w imprezie.

4. Wybrany odcinek trasy, szlaku albo stoku, na którym odbywają się zawody lub zorganizowany trening, powinien być wyraźnie oznakowany.

5. Bezpośrednio po zakończeniu zawodów lub treningów zorganizowanych na uczęszczanych trasach, szlakach i stokach organizator tych imprez ma obowiązek doprowadzenia terenu do stanu bezpiecznej używalności przez turystów i sportowców nie zorganizowanych.

§ 3. 1. Wycieczki piesze lub narciarskie na terenach górskich, leżących na obszarach parków narodowych i rezerwatów przyrody oraz leżących powyżej 1.000 m n.p.m., mogą prowadzić tylko górcy przewodnicy turystyczni.

2. Treningi w terenach górskich, poza trasami narciarskimi i turystycznymi, powinny odbywać się z udziałem górskiego przewodnika turystycznego.

§ 4. Organizatorów imprez turystycznych i sportowych dla młodzieży szkolnej obowiązują także przepisy wydane przez Ministra Edukacji Narodowej.

§ 5. 1. Na terenach objętych bezpośrednią działalnością GOPR lub TOPR wszystkie imprezy turystyczne i sportowe powinny być zgłoszone do GOPR lub TOPR co najmniej na 14 dni przed terminem rozpoczęcia imprezy.

2. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać następujące dane:

1. określenie organizatora imprezy,
2. termin i czas trwania,
3. miejsce imprezy,
4. przewidywana liczba uczestników.

- § 6.** 1. Imprezy, o których mowa w § 5, są zabezpieczane przez GOPR lub TOPR.
2. Zakres i sposób zabezpieczenia zgłoszonych imprez ustala GOPR lub TOPR w uzgodnieniu z organizatorem imprezy.
-

Opracował: A. Mateusiak na podstawie: www.menis.gov.pl/prawo